

ALGEMEEN

Volg no.	Wagenbouwgroep	HvdB	GvJ	MH	RP	RR	LV	AdB	Totaal punten
01.	Twee Nijenhuisen								
	Jurering Idee	7,0	7,5	8,9	7,0	7,3	8,0	6,5	52,2
	Jurering Afwerking	8,3	8,1	9,0	7,5	7,5	9,0	7,0	56,4
	Jurering Algehele indruk	7,4	7,4	8,7	7,0	7,0	8,0	6,5	52,0
									160,6
02.	De Vereniging								
	Jurering Idee	7,6	8,4	9,7	7,5	7,9	8,5	9,0	58,6
	Jurering Afwerking	7,0	8,3	9,5	8,5	7,0	9,0	8,5	57,8
	Jurering Algehele indruk	6,6	8,4	9,2	8,8	7,0	9,5	9,5	59,0
									175,4
03.	t Jakan								
	Jurering Idee	6,8	7,0	7,1	7,3	7,0	7,0	6,5	48,7
	Jurering Afwerking	7,0	7,6	8,0	8,7	7,7	7,0	7,0	53,0
	Jurering Algehele indruk	7,6	7,1	7,5	7,5	7,0	6,5	6,5	49,7
									151,4
04.	Rataplan								
	Jurering Idee	6,0	7,3	6,9	8,5	6,8	9,0	6,5	51,0
	Jurering Afwerking	6,0	7,1	6,8	9,0	7,0	7,0	7,0	49,9
	Jurering Algehele indruk	6,0	6,8	7,2	8,5	6,3	6,5	6,5	47,8
									148,7
05.	Excellent								
	Jurering Idee	6,3	5,6	5,6	6,0	6,8	4,0	5,0	39,3
	Jurering Afwerking	5,3	5,6	6,0	6,0	7,2	4,0	5,0	39,1
	Jurering Algehele indruk	6,8	5,7	6,0	6,0	6,5	4,0	5,0	40,0
									118,4
06.	Fulnaho								
	Jurering Idee	6,3	6,4	7,7	6,4	6,9	5,0	6,0	44,7
	Jurering Afwerking	6,0	6,9	7,7	7,0	7,8	7,0	6,0	48,4
	Jurering Algehele indruk	6,2	6,6	7,8	6,7	6,8	6,0	6,0	46,1
									139,2
07.	Nameless								
	Jurering Idee	7,4	7,7	7,0	7,8	8,2	8,0	7,5	53,6
	Jurering Afwerking	7,3	7,4	7,6	8,5	8,0	6,5	6,5	51,8
	Jurering Algehele indruk	7,6	7,7	7,2	8,0	8,6	7,0	7,5	53,6
									159,0
08.	Venomenaar								
	Jurering Idee	8,4	8,2	9,8	8,0	7,0	6,5	9,5	57,4
	Jurering Afwerking	8,0	8,2	9,9	8,0	6,7	7,0	9,5	57,3
	Jurering Algehele indruk	9,0	8,4	10,0	7,8	7,4	6,5	9,5	58,6
									173,3
09.	Stark Wark								
	Jurering Idee	7,0	8,3	9,4	9,0	9,2	7,0	8,0	57,9
	Jurering Afwerking	7,7	8,7	9,5	9,0	8,3	9,0	8,5	60,7
	Jurering Algehele indruk	7,4	8,7	9,0	9,0	9,4	9,5	8,0	61,0
									179,6
10.	Fatal Attraction								
	Jurering Idee	8,0	8,0	8,4	9,5	9,3	5,0	7,5	55,7
	Jurering Afwerking	7,7	8,1	8,2	9,5	8,4	6,5	8,0	56,4
	Jurering Algehele indruk	8,4	8,3	8,2	9,5	8,6	7,0	8,0	58,0
									170,1
11.	Geniaal								
	Jurering Idee	5,6	6,0	6,0	6,7	6,9	4,5	6,5	42,2
	Jurering Afwerking	5,3	6,1	6,0	6,5	6,7	5,5	6,5	42,6
	Jurering Algehele indruk	5,8	6,2	6,2	6,3	6,8	5,5	6,5	43,3
									128,1

Plaats	Startnr.	Titel	Wagenbouwgroep	Idee	Afwerking	Algehele indruk	Totaal
Ere Prijs	09.	Stark Wark	Alert	57,9	60,7	61,0	179,6
2e Prijs	02.	De Vereniging	Roadhogs	58,6	57,8	59,0	175,4
3e Prijs	08.	Venomenaal	Kappen!	57,4	57,3	58,6	173,3
4e Prijs	10.	Fatal Attraction	Gekielhaald	55,7	56,4	58,0	170,1
5e Prijs	01.	Twee Nijenhuisen	One Man Band	52,2	56,4	52,0	160,6
6e Prijs	07.	Nameless	Nooit meer terug	53,6	51,8	53,6	159,0
7e Prijs	03.	t Jakan	Subway Scene	48,7	53,0	49,7	151,4
8e Prijs	04.	Rataplan	Bespiegeling	51,0	49,9	47,8	148,7
9e Prijs	06.	Fulnaho	Shark	44,7	48,4	46,1	139,2
10e Prijs	11.	Geniaal	Mijn moment	42,2	42,6	43,3	128,1
11e Prijs	05.	Excellent	Mimicry	39,3	39,1	40,0	118,4

STARTNUMMER 1 – TWEE NIJENHUIZEN – ONE MAN BAND

KLASSERING – 5^E PLAATS – 160,6 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Indrukwekkende aankomst, goede compositie, prachtig van kleur, mooi afgewerkt. Maar, muzikaal miste ik de uitbundigheid, de beweging van de toeters en bellen, de trommelslag en het gerinkel. De muzikant was goed gevormd, mooie details, het gezicht had wat meer expressie mogen hebben, dan is er meer interactie met het publiek. Al met al, een blij onderwerp wat een optocht ten goede komt.

JURLID MARK HEREIJGERS

Echt een perfect thema voor in een corso-optocht. Een éénmansband, één persoon die de show steelt en muziek en vermaak brengt aan alle toeschouwers. Dat zou het in ieder corsoplaats goed doen! 'One Man Band' voelt daarbij ook als een echte corsowagen, vol in de dahlia's!
De compositie is helder, een grote manfiguur spelend op gitaar met een orkest aan instrumenten op z'n rug. De hoofdpersoon is anatomisch goed vormgegeven en draagt daarmee de rest van de wagen. Jammer is wel dat hij pas heel laat oogcontact maakt met het publiek. Voor een groot entertainer lijkt hij daardoor toch iets te veel in zichzelf gekeerd.
De inkleuring is erg verzorgd. Het paars in combinatie met de zalmkleur werkt erg fraai bij de hoofdpersoon. Daarnaast kent ieder instrument zijn logische en herkenbare inkleuring. Ondanks een groot scala aan toegepaste kleuren blijft de wagen lezen als één geheel. De rust die de grote, witte trommel (met prachtig sierwerk) in het zijaanzicht brengt is daarbij erg goed gekozen.

Waar de wagen in uitblinkt is absoluut de rijkheid aan detaillering. En terugkomend op het gegeven van een echte corsowagen, uitgevoerd met een grote overhand aan dahlia's. Aan alles is gedacht en alles is zo verfijnd uitgewerkt. Van het sierkoordje op z'n hoed, de franjes en knopen aan z'n jas, maar vooral de instrumenten. Nippeltjes, schroefjes, frets, toetsen, stokjes, bellen, een genot voor het oog.

Eigenlijk is het enige manco dat er niet 'echt' muziek gespeeld wordt. Nu blijft het geheel te statisch en overschreeuwt de geluidsband het bijbehorende beeld. Dat terwijl de instrumenten zich perfect lijken te lenen voor subtiele bewegingen. Al hadden er maar enkele stokjes of bekkens bewogen. Dan hadden het geluid en beeld van de wagen elkaar echt versterkt en was 'One Man Band' een onmiskenbaar feestnummer geweest!

JURLID RUDI PIERIK

Een 'One Man Band' trekt door de straten van Vollenhove en laat de mensen langs de kant van de weg genieten van het alom bekende nummer 'Piano Man' van Billy Joel. Het is een juiste beslissing om hier te kiezen voor een 'live' versie, zodat je beter het gevoel krijgt dat de muzikant ter plekke aan het spelen is. Het enthousiasme uit zijn stem zie ik echter niet helemaal terug in de creatie. De rechte positionering van de hoofdpersoon doet ietwat stijfjes aan en het gezicht straalt niet uit dat hij het naar zijn zin heeft. Verder is het jammer dat je op afstand de ogen van de artiest niet kunt zien, omdat de klep van de hoed ervoor zit en je zou toch eigenlijk contact willen maken met je publiek.

De muziekinstrumenten zijn correct weergegeven en met oog voor detail gebouwd. Wel beekroop me aan de achterzijde van de wagen het gevoel dat de man meer bepakt was, dan dat hij daadwerkelijk de diverse instrumenten aan het bespelen was. Met een slimme positionering van de losse elementen en deze te verbinden met touwen, veren en dergelijke had je het gevoel kunnen creëren dat er meer tegelijk gebeurde.

De creatie van Twee Nijenhuisen bestaat uit relatief grote kleurvlakken, hetgeen een duidelijk totaal beeld oplevert, maar tegelijkertijd weinig spannend is. De lijnen tussen de diverse dahliasoorten zijn overal wel strak en netjes afgewerkt. De vele kleuren zorgen voor de gewenste vrolijke uitstraling.

JURLID ROB RIBBERS

In eerste aanblik valt direct op dat het aangezicht van de muzikant van afstand niet zichtbaar is doordat de klep van de pet te ver over de ogen getrokken is. Het aangezicht van de muzikant wordt nog meer aan het zicht ontnomen door de aanwezigheid van de gitaarhals met bijbehorende hand. Dit maakt dat de wagen in eerste indruk te weinig contact maakt met de toeschouwers. Juist dit onderwerp leent zich ervoor om, liefst met een showaspect, die interactie op te zoeken. Afwerking van de wagen is strak en goed. De toegepaste alternatieven zijn goed gekozen. Verder valt in positieve zin op dat de vingers goed gevormd en in verhouding zijn, met uitzondering van sommige vingertoppen. Kleurgebruik is verzorgd, maar ook aan de veilige kant.

JURLID LAURENS VERSPUIJ

Grote trommel geeft rust tussen alle losse onderdelen. De trommel is het grote verbindende element van de wagen. De hoofdpersoon blijft wat oppervlakkig uitgewerkt, te weinig karakter. Van ver af is het gezicht niet goed leesbaar (door hoofddekse) en dat blijft lange tijd zo.

De gitaar werkt vervreemdend. Het is een elektrische, met lichtgevende fretten, terwijl de rest van de instrumenten klassieker van aard zijn. Dit probleem doet zich ook met de muziekkeuze zelf voor. Die past niet bij het beeld van de wagen en dat doet dan afbreuk daaraan. De instrumenten zijn erg goed afgewerkt. De kleurenkeuzes zijn goed gekozen, het risico bij veel losse elementen is dat het totaalbeeld een rommeltje wordt. Dat is hier in het geheel niet het geval.

JURLID AD DE BRUIN

Een onderwerp, welke je helemaal tot een muzikale explosie, kunt laten brengen. Een mooi, helder duidelijk monumentaal beeld, waar alles op en aanzat, wat je erbij verwacht. Mooi strak tikwerk van de grote trom. Jammer dat vorm aan de onderkant niet doorgetrokken was tot aan de onderkant van de chassisbalk. Nu het gevoel dat hij op het chassis stond. Alleen de muzikale explosie, kwam er niet uit. Het geheel, was te statisch. Nauwelijks beweging erin, en juist heel veel beweging had deze wagen tot een boeiend 'One man Band' Kunnen maken. Echt jammer. Had een topper kunnen zijn. Muziekfragment niet helemaal passend en ook nog onzuiver.

STARTNUMMER 2 – DE VERENIGING – ROADHOGS

KLASSERING – 2^E PLAATS – 175,4 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Overweldigende aankomst, spectaculair in zijn vorm en de uitstraling van de figuranten; een daverend, ruig en levendig geheel. De muziek was een prachtige eenheid met de originele vorm van het beest. Het hield de aandacht vast van het publiek. Misschien al met al te overdone, te veel een scene uit een film en wat doe je er dan zelf nog mee, maar het verhaal was zeer goed uitgebeeld; het gaf een goed totaalbeeld. Super!

JURLID MARK HEREIJGERS

Als dit het toekomstbeeld is, weet ik niet of ik in zo'n wereld wil leven. Overduidelijk geïnspireerd op de film Mad Max wordt een beangstigend beeld geschept van de post-apocalyptische wereld. En op wat voor manier! Met zoveel overtuiging, in alle facetten van een compleet corso-ontwerp, wordt de ervaring overgebracht. De figuratie is onmiskenbaar. Niemand uitgezonderd zit iedereen in zijn maniakale rol. Van doorgedraaide gasten die al rijdend het niet kunnen laten een halve wagen slopen, van drummers die het ritme bepalen en van vuurspetters tot vastgeketende idioten. In hun rol, in de beleving en in de aankleding heeft men werkelijk niets laten liggen. Die details ook... de gitaar met alle verfijnde tandwielletjes, de boxen, ongeëvenaard. De eerste drie volgepakte wagens raggend door de straten van Vollenhove. Ruige dahlia-auto's met scherpe punten. Ondanks dat ze uit bloemen bestaan blijven ze ongekend agressief. En als kers op de taart moet dan de hoofdwagen nog komen!

Wat een kwaliteit! Een groot, mechanisch zwijn aangestuurd door velen. De wagen leunt op een 'eenvoudige', maar zéér doeltreffende beweging van de kop. Het zet het hele beest, eigenlijk de hele stoet van het ontwerp in beweging en zorgt voor dynamiek en richting in het beeld. Het tempo van de beweging is volmaakt, snel en in directe relatie met de figuratie. In vormgeving is het zwijn prachtig. De consequente vormtaal vanuit onderdelen, de passende rood-gele inkleuring in combinatie met het geroeste staal en de talrijke details. Bijvoorbeeld de neksprietten, die blijven integreren. Deze lijken achteloos geplaatst te zijn, maar zijn daarbij zo doordacht, zo in balans en zo in dienst van het ontwerp.

Waarom wordt 'Roadhogs' ondanks al deze lof voor mij niet een winnaar? Eigenlijk heeft dat te maken met het feit dat geen compleet nieuwe ervaring biedt. Het ontwerp heeft een duidelijke oorsprong en biedt een blik op de toekomstige wereld die we al kennen. In de beleving door de straat voegt het daar gaandeweg geen extra laag aan toe. Het blijft wat je vanaf het begin ziet, maar dan hooguit intenser. Maar ondanks dat, het blijft meer dan iedere waardering waard om dit – in een bloemencorso - op deze aangrijpende wijze te presenteren. Echt grandioos!

JURLID RUDI PIERIK

Een krankzinnige stoet rechtstreeks uit de sciencefictionfilm Mad Max. Een spektakel dat met name door de geloofwaardige figuratie tot leven komt. Allemaal unieke personages, ieder met andere uiterlijke kenmerken. Ondanks deze verschillen is er door de kleur, stoffen en grimace ook voor een perfecte eenheid gezorgd.

De verdeling van figuranten en voertuigen is uitstekend in balans. Dankzij de verrassende positioneringen van de 'War Boys' blijft het schouwspel gevarieerd en spannend om naar te kijken. Leden van het leger verschijnen plotsklaps tussen de ribben van 'War Hog', ze toornen in beweegbare masten boven de voertuigen uit, ze hangen in elastieken en meer...

Naast de diverse locaties van de figuranten, op en om de wagen, zorgen de verschillende rollen ervoor dat je ogen tekort komt, zonder dat je het verhaal kwijt raakt. Echt filmwaardig gedaan! Het betreft hier echter wel een vertolking waarbij een leeftijdsadvies uitgebracht zou kunnen worden, aangezien deze creatie niet voor alle toeschouwers even geschikt is.

De stoet is logisch en overzichtelijk opgebouwd, doordat de voertuigen van laag naar hoog achter elkaar zijn gepositioneerd. Het publiek ziet direct dat er een heel leger op hen afkomt rijden.

De kleuren van de voertuigen, rood en oranje, zijn consequent doorgevoerd en zorgen ervoor dat het één leger wordt. De combinatie met het roze/paars van de onderstellen steekt prima af, waardoor het zwijn loskomt van de ondergrond. De kleurkeuze in combinatie met het mechanische beest heb ik wel vaker gezien. De beweging van de kop is prima uitgevoerd.

De aanbrengring van de dahlia's komt ietwat 'wollig' over en had strakker gemogen. Vierkante balken lijken ronde hoeken te hebben en het lijnenspel had nog scherper en vloeiender gekund.

Het metaal in de voertuigen zorgt daarentegen wel voor een hardheid die past binnen het thema. Punten en buizen in dit alternatieve materiaal zijn overal doorgezet en maken het een gevaarlijk geheel!

JURLID ROB RIBBERS

Het onderwerp vergt enige uitleg voor diegenen die er niet mee bekend zijn. Maar ongeacht of je nou wel of niet kent, komt er een indrukwekkende stoet op je af die levendig, luidruchtig en ruig is, en deze lijkt dan ook echt op oorlogspad. De ruige stijl wordt mede bereikt door het goed toepassen van alternatieven (junk-/roestlook) en de strak gegrimede figuranten en trommelaars die goed in hun rol zitten.

De losse wagens zijn, in tegenstelling de hoofdwagen, echter wel erg ruw beplakt en afgewerkt (veel dakpannen). De hoofdwagen heeft een hoger niveau. Deze is beter afwerkt, heeft ook goed toegepaste alternatieven (schors en tylene), heeft een simpele doch doeltreffende beweging en is stilistisch fraai vormgegeven. Kleurgebruik is ook simpel maar effectief. Dat kan ook van de auto's gezegd worden, maar opvallend is wel dat 1 auto in een andere kleurstelling staat (paars) en de overige in de kleurstelling van de hoofdwagen.

JURLID LAURENS VERSPUIJ

Een waar spektakel! Eigentijdse wagen. Mad Max in Vollenhove! Totaaltheater in optima forma. Wat deze wagen(s) zo goed maakt is dat het thema tot in het extreme (o.a. vuurwerk, geluidsboxen zichtbaar in ontwerp betrokken) is doorgetrokken. De figuranten spelen hun rol goed en met overtuiging.

De indeling is goed. Qua grootte heeft het een oplopend karakter. De laatste grote wagen (Roadhog) is voor mij absoluut noodzakelijk om het een goede corsowagen te maken... anders sneeuwt het bloemenelement onder, dat is hier niet gebeurd. De Roadhog is mooi opengewerkt. Mooi idee om de ribben als kooi te gebruiken. De bloedrode themakleur is goed gevonden.

De bewegende onderdelen maken van Roadhog een waar spektakel. Het komt vervaarlijk over. Kleine kinderen waren wat bang langs het parcours. Voor mij een teken dat deze wagen werkt.

JURLID AD DE BRUIN

Een groot indrukwekkend totaal spektakel, wat vanaf begin tot het einde helemaal bleef boeien. Een combi hoe je met figuratie een supersterk totaalbeeld weg kunt zetten. Figuratie tot in het detail uitgewerkt, maar ook alle details die ze bij hadden. En een mooie afsluiter aan de achterkant van de laatste wagen met life drumwerk.

Een wagen die ook in kleurgebruik, stoer, krachtig en dreigend overkwam. Aangevuld met roestig ijzer, wat op alle wagens terugkwam in vorm en kleur.

En dan de heel, heel veel mooie en passende details, te veel om allemaal op te noemen, waarbij de 'Engelse sleutels' als handgreep voor de bediening van de rook wel het 'toppuntje was'

Een fantastisch totaalbeeld!!!

STARTNUMMER 3 – 'T JAKAN – SUBWAY SCENE

KLASSERING – 7^E PLAATS – 151,4 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Een monumentale vorm, krachtig en overzichtelijk. Goed accent gelegd op het karakteristieke mannetje, wat bewust veel aandacht vroeg met zijn spuitbus. Die spuitbus had wel een krachtige spuit mogen geven met een kleurstof en een siggeluid; dat wekt emotie op bij het publiek, en dus ook aandacht. Dat mannetje symboliseerde voor mij de graffiti, wat ook anoniem aandacht vragen is. De sfeer van het uitleven en de party's was goed voelbaar. Mooie details aan de onderkant, 'waar we het liefst werken' kwam goed tot uiting.

JURLID MARK HEREIJGERS

Metro's zijn gaaf! Het gestroomlijnde vervoer, knalhard door nauwe tunnels en benauwde stations. Een bijna losgekoppelde wereld ten opzichte van de bovengrondse wereldsteden. Een eigen sfeer, een eigen cultuur. Die subcultuur is ook wat Subway Scene zoekt. Maar ook direct waar het wringt in het ontwerp.

In compositie heeft de wagen een duidelijke beweging van metrostellen die in het vooraanzicht uitmonden in een overhangend, beklad metrostel waarop een figuur zich bevindt. Dit figuur roept wat vragen op. Het is te veel van een karikatuur om een echt persoon voor te stellen, maar tegelijk ook moeilijk te plaatsen als *tag*.

Eigenlijk heeft het achteraanzicht, met het vrijheidsbeeld en Amerikaanse vlag de uitstraling en grandeur die echt bij het thema uitsluit, al is deze wat moeilijker leesbaar. In combinatie met de zeer verfijnde metroborden (hulde!) en figuranten waan je je hier werkelijk in het metropool metrostelsel.

Waar het in het ontwerp vooral aan ontbreekt is de subcultuur. Het lijkt een bewuste keuze te zijn geweest om de dagelijkse metrogebruikers te laten samenvloeien met de subcultuur. Maar dit gaat duidelijk ten koste van die undergroundscene en roept juist veel vragen op. Wat wil men nu exact laten zien? Waar gaat het in deze wagen om? Nu blijft het bij een spaarzame graffiti-figurant, enkele spuitbussen en bekladde metrostellen. Én reizigers die dansen op muziek. Wat sterker zou zijn, is wanneer die 2 culturen écht langs elkaar heen zouden bestaan op de wagen. Dat zou veel meer spanning aan het totaal geven en wordt het wezenlijke van het thema wel gevangen.

JURLID RUDI PIERIK

't Jakan geeft ons een 'kijkje' in het hectische en veelzijdige leven rondom de metro. Bij het aanrijden springen de vele verschillende figuranten vóór (en op) de wagen direct in het oog. Het geeft de diversiteit op het station prima weer en zorgt voor de nodige dynamiek.

Hier schuilt tegelijkertijd ook een gevaar, namelijk de leesbaarheid van de wagen. Je weet gedurende de optocht namelijk niet waar je zo snel moet kijken en waar je überhaupt naar kijkt. Het gebruik maken van meerdere schalen vergroot dit probleem, zie de verschillende verhoudingen tussen de spuitbussen op de bodem, het metrostel en de 'graffity'-artiest bovenop. Verder draagt de onlogische positionering van een tweetal coupés (in elkaar geschoven) niet bij aan het totale overzicht. De keuze om het gewicht van de wagen boven in te leggen en het onderin relatief smal te houden, geeft daarentegen wel weer een spannend effect.

De afwerking is prijzenswaardig en dit uit zich onder andere in het alternatief gebruik. De informatieborden zijn kleine kunstwerken an sich en de doppen van de spuitbussen zijn geloofwaardig te noemen. De bloemen zitten verder bijzonder strak geknipt op de wagen. Let hierbij overigens wel op dat je teksten niet te klein wilt maken in bloemen. Het lijkt snel ietwat onverzorgd, terwijl er zoveel moeite voor wordt gedaan, zie de tekstjes op de grote spuitbussen.

JURLID ROB RIBBERS

Een opvallende compositie. Mooi, verzorgd, maar ook één die vraagtekens oproept. Wat wil men hier uitbeelden? Subway Scene, Graffity Scene, Urban Scene of wellicht dat allemaal? Het ontwerp en verhaal hebben in ieder geval elementen van alle deze scenes in zich. In positieve zin valt het hoge afwerkingsniveau van de wagen op. Dit geldt niet alleen voor de bloemen maar ook voor de alternatieven. Het toepassen van blauwe dahlia's op de Amerikaanse vlag die over het vrijheidsbeeld is gedrapeerd past in het ontwerp. Het lijnen- en kleurmotief van de vlag zorgen er echter wel voor dat de vormgeving van het vrijheidsbeeld gemaskeerd wordt en daardoor niet tot zijn recht komt. Verder valt op dat in het vooraanzicht de metrowagon wel erg prominent aanwezig is terwijl de kop bovenop de wagon juist wat iel uitvalt. Hierdoor komt de wagen in eerste indruk wat statisch over. De hoeveelheid wit in het vooraanzicht benadrukt dit nog. Kleurgebruik is verder wel consequent en strak. Figuratie in de optocht is wel een toevoeging, maar het flashmob idee komt er niet helemaal uit, mede doordat de muziek aan de voorzijde niet goed hoorbaar is. Vraag is wel wat die ene 'boer' (figurant) doet in de ogenschijnlijk stadse omgeving.

JURLID LAURENS VERSPUIJ

Een wagen waar de figuranten (dan bedoel ik de figuranten voor en achter de wagen) storen (te ver gezocht, te truttig), omdat ze compleet overbodig zijn. Ze halen de wagen duidelijk omlaag. De figuranten op de wagen zelf werken wel, mede dankzij de graffiti-wall als decors.

De bodem is door de lege spuitbussen mooi weggewerkt. Doordat de wagon geplaatst is op een dunnere wand krijgt de wagen iets vervaarlijks. De vervorming van wagen naar vrijheidsbeeld en tekening van de Amerikaanse vlag op dat vrijheidsbeeld is voor mij de kern van de wagen. Hier is de wagen voor mij het origineelst. De opeenstapeling van elementen geeft wel een onduidelijker totaalbeeld als bijvoorbeeld bij One Man Band.

JURLID AD DE BRUIN

Op een passend onderbouw, staat een mooie, schuine met vaart geplaatste compositie, waar ook nog een mooi verloop in zit van voor naar achter. Tel daarbij op de het mooie lijnenspel van en het hele mooie strak tikwerk, en je hebt een fantastisch plaatje om naar te kijken.

Allen de figuur bovenop, doet een grote afbreuk aan het totaal. Te carnavalesk, niet in verhouding. Klein detail, mooi gemaakt tekstbordjes, maar product hiervoor was niet passend bij rest wagen.

STARTNUMMER 4 – RATAPLAN – BESPIEGELING

KLASSERING – 8^E PLAATS – 148,7 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Eenvoudige vorm, maar een boeiend onderwerp en herkenbare portretten. De zogenaamde spiegels vond ik minder; een spiegelkader zou genoeg zijn geweest en maakte de wagen wat open en de bespiegeling begrijpelijker. Het reflecteren naar jezelf. De tekst was goed te lezen en interessant, maar erg veel om tijdens het passeren in de optocht te volgen, waardoor het publiek mogelijk in verwarring raakte. Het publiek haakt af.

JURLID MARK HEREIJGERS

Het is eigenlijk heel bijzonder om een moment van bezinning en bewustwording binnen een corso achter te laten. Het roept een pure emotie op bij de toeschouwer, iets wat heel erg voor een ontwerp kan pleiten. Een rustpunt binnen een optocht met, niet zelden, uitbundige wagens. Binnen de smalle straten van Vollenhove vindt de wagen ook echt zijn moment.

De fragmenten van de hoofden van enkele van 's werelds grootste wijzen vormen samen met de verschillende teksten de ziel van de wagen. De hoofden zijn erg goed gemaakt, met name Nelson Mandela komt in het voorbeeld goed tot z'n recht. Dit wordt verder versterkt door de rustige, consequente en goed ingezette inkleuring.

Als totaalbeeld overtuigt 'Bespiegeling' helaas minder. De hoofden vormen samen met de tekstfragmenten en spiegels een wat rommelig en willekeurig geheel. In het voorbeeld voelen deze 2 elementen nog mooi in lijn en aardig in balans, maar daarna wordt dit minder.

Soms blokkeren de teksten zelfs de gezichten, als een letterlijk bord voor de kop. Of voelt het alsof een – toch niet onbelangrijk gezicht – weggedrukt wordt tegen het wegdek. Bij de teksten, hoe mooi ze symbolisch ook zijn, blijft het spijtig dat deze niet uit dahlia's bestaan. Zij dragen de feitelijke boodschap van de wagen, maar lijken op deze wijze de minste aandacht in vakmanschap te hebben gehad. Het uitblijven van een sterke zeggingskracht zorgt ervoor dat het de wagen ontbreekt aan het echt aangrijpend zijn. Het mist de connectie om naast mooie woorden écht iets achter te laten. En dat is spijtig om te zeggen, omdat de intentie wel goed en puur aanvoelt.

De matte 'spiegels' zijn daarmee eigenlijk representatief voor het ontwerp. Zouden ze echt spiegelen, dan word je als toeschouwer geconfronteerd met de wijze citaten, maar vooral met jezelf. En dat is waar dit ontwerp zijn meerwaarde gehaald zou kunnen hebben, in die confrontatie. Dat hij echt onder je huid gaat zitten en je het voelt. Dat is nu helaas wat uitblijft. Er blijft een afstand die voorkomt dat de intentie écht binnen komt en bij je blijft.

JURLID RUDI PIERIK

De creatie wordt fraai ingeleid met de indrukwekkende stem van Martin Luther King en heeft hiermee mijn aandacht. Ik word direct gepakt door de diverse boodschappen die over de hele wagen zijn verspreid.

De uitspraken zijn, door een slimme keuze voor alternatief materiaal, strak afgewerkt en goed leesbaar. De teksten zijn krachtig en hadden in mijn ogen dan ook solide en massief aangebracht mogen worden, dit oogde nu ietwat kwetsbaar en iel.

De hoofden van de grootheden uit onze geschiedenis zijn bijzonder netjes vormgegeven. De gezichten zijn zelfs lijkend en dat is knap gedaan. De consequente kleurkeuze in de gezichten (wit/geel/roze/paars/zwart) vond ik verrassend en gedurfd, maar pakte positief uit. Het blijkt dan ook dat je met dit spectrum diverse huidskleuren kunt uitbeelden. Het is overigens wel jammer dat de prachtige gelaten enigszins 'verstopt' zaten tussen de diverse plakaten met teksten en spiegels. De namen en handtekeningen, slijk uitgevoerd in zwart/wit, zijn een handig hulpmiddel voor het publiek om er achter te komen wie de hoofdpersonen zijn (mocht onverhoopt iemand de personen niet herkennen). De signatuur is bovendien ook een kenmerk dat het gevoel versterkt dat dit boodschappen zijn van respectievelijk Martin Luther King, Nelson Mandela, Albert Einstein en Mahatma Gandhi.

JURLID ROB RIBBERS

Een wagen met een morele diepgang en die daarmee recht doet aan de titel en het verhaal. De compositie is echter niet dusdanig dat hij de toeschouwers ook grijpt. Als kijker ben je geneigd om de teksten op de wagen te gaan lezen, waardoor er minder oog is voor de kunstzinnige kant van de wagen, zijnde de koppen. Deze zijn ook niet prominent genoeg aanwezig om die rol op te eisen. De koppen zijn overigens wel redelijk goed vormgegeven en afgewerkt. Ook het kleurgebruik op de koppen is mooi. Als zodanig zijn de koppen van Mandela en Ghandi op zichzelf dus wel goed herkenbaar. Bij MLK is de gelijkenis minder treffend. Het toepassen van alternatief in de vorm van spiegels past uiteraard bij het onderwerp, maar benadrukken ook de rechthoekige vormen in het ontwerp. Tezamen met de tekstbordjes maakt dit dat de koppen nog meer in de verdrinking komen. Het ware potentieel van de idee komt er mede daardoor niet uit.

JURLID LAURENS VERSPUIJ

Voor mij de origineelste wagen. Geëngageerd, dat zie je niet zo vaak op een corso. De wagen was ook een duidelijk rustmoment in de stoet. De bezoeker werd gedwongen tot bespiegelingen. Helaas zag de bezoeker zich niet zo goed terug in de spiegels die werden gebruikt op de wagen. Wellicht was een keuze voor een echte, harde spiegel nog confronterender geweest voor het publiek.

De voorkant van de wagen was duidelijk sterker dan de achterkant. Het laatste gezicht bezweek onder alle woorden. Daar was de wagen niet meer in balans.

Mandela was het best gelukt. Ook de combinatie van muziek met gesproken woord werkte goed. De wagen heeft bij mij minder gescoord op vormgeving. Zowel de tekstvlakken en spiegels waren rechthoekig uitgevoerd. Dat is te simpel. Dit maakte de wagen als totaal te hoekig en maakte daardoor minder impact dan het thema in zich had.

JURLID AD DE BRUIN

Een wagen met een heel bijzondere lading en thema.

Mooie gezichten in kleur en detail, mooie teksten met bijzondere betekenis. Er was heel veel om naar te kijken en te lezen. Hierdoor ontstaat een in zijn totaliteit wel moeilijk leesbaar totaalbeeld. Meer is per definitie niet altijd beter. Ook de zwarte constructiekokers in het zicht, waren erg storend aanwezig.

STARTNUMMER 5 – EXCELLENT – MIMICRY

KLASSERING – 11^E PLAATS – 118,4 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Mooie vlinders met goede decoratie en subtiele beweging. Geheel op de voorkant gericht. De wagen komt mooi veelbelovend aanrijden maar daarna volgt een anticlimax. Een mooi idee waar je misschien moeder aarde meer een vorm mee had kunnen geven. Dan spreekt de natuur wat meer tot de verbeelding. De stokrozen waren wel wat dik.

JURLID MARK HEREIJGERS

'Mimicry', een ingetogen natuurlijk tafereel, waarbij niets is wat het lijkt. Inspelend op camouflage en het creëren van verwarring. Een interessant thema.

Wat in het oog springt is de verfijning van het tijger-sierwerk op de vlinders, dat afstraalt op het gehele vooraanzicht. Helaas krijgt deze verfijning geen vervolg. In vormgeving en beweging voelen de vlinders te statisch. Ze missen de elegantie en lichtheid van echte vlinders en de bewegingen voelen te geregisseerd aan. Ook de bloemen blijven te 'plat' en komen nooit echt tot leven. Dit gevoel wordt verder versterkt door de compositie. De vlinders zitten op te rigide en repeterende wijze verbonden aan de schuin oplopende constructie. De poging om de constructie als stengels te laten worden, slaagt door de rechte lijnen hiervan echter niet. De vormgeving komt daarmee nooit echt los van de constructie.

Ook de ondergrond roept vraagtekens op. Het verhaal spreekt over uit het beton gebroken. Maar het is moeilijk te plaatsen hoe dit zich verhoudt tot de kern en het concept van het verhaal. Het zou een

interessant contrast kunnen opleveren, zwaar en monotoon ten opzichte van licht en sierlijk. Maar hier vormt het een onbegrijpbaar geheel. Nu blijven enkel de nadelige effecten ervan blijven over; door de vorm en kleur doen ze verder afbreuk aan de ongetwijfeld beoogde sierlijkheid van de wagen.

In de uitwerking en uitstraling van de vlinders speelt de techniek een erg dominante rol. De aandrijvende beweging is erg aanwezig en lijkt meteen de vormgeving van de vlinders te zijn. Maar ik kan niet goed beoordelen of dit een bewuste verwarring is die wordt gecreëerd of slechts een gevolg is van de noodzakelijke techniek. In de beoordeling sloeg dit door naar het laatste.

Het ontwerp blijft helaas hangen in goede intenties. Een idee met veel mogelijkheden, die helaas onvoldoende zijn benut. Wat overblijft is een wagen die voelt alsof het de concessies van de techniek (zowel in constructie, als beweging) moet dragen, en daarmee inlevert op de elegantie en het natuurlijke.

JURLID RUDI PIERIK

Na het lezen van het programmaboek en het bekijken van de wagen op het tentoonstellingsterrein krijg ik sterk de neiging om mijn telefoon te pakken en te 'Googlen'. De creatie roept in eerste instantie allerlei vragen op. Wat is de betekenis van de titel? En waarom is er gekozen voor de relatief grove grijze tegels in de bodem t.o.v. de ranke elementen er boven op? Eigenlijk wil je bij dit ontwerp niet te diep nadenken, maar wil je puur genieten van een mooi beeld met bloemen en dieren. Probeer het in deze dan ook simpel te houden voor het publiek.

De creatie van Excellent heeft een sterk vooraanzicht waarbij de drie vlinders een goede blikvanger zijn. Dankzij een slimme opbouw, van laag naar hoog, kunnen de mensen langs de kant van de weg in één oogopslag genieten van deze kleurrijke insecten, voorzien van prima tikwerk. Het spreiden en dichtslaan van de vleugels geeft hierbij een speels effect.

Bij het passeren van de wagen valt de constructie met koppelplaten direct op. Hier is voor een eenvoudige oplossing gekozen terwijl met bloemen en stengels dit subtieler (en onopvallender) opgelost had kunnen worden. Het aanwezige groen volgt nu wel heel nadrukkelijk de verticale staanders, waardoor het totaal statisch oogt.

De keuze om alle vlinders in dezelfde kleuren uit te werken valt te billijken, zodat er een eenheid ontstaat. De bloemen zijn ook prima rustig gehouden, zodat het totaal plaatje duidelijk leesbaar blijft. De grijze bloemen in de bodem ogen ietwat rommelig doordat deze niet effen van kleur zijn.

JURLID ROB RIBBERS

Wat als eerste opvalt is het ogenschijnlijk lage aandeel dahlia's op de wagen. Bij nadere beschouwing blijkt de ondergrond wel degelijk uit gekleurde dahlia's te bestaan. Ondanks dit blijft de hoeveelheid alternatief, in de vorm van groene bananenbladeren en kleinere groene bladeren, groot in verhouding met het aandeel bloemen. Waarom er gekozen is om de ondergrond er uit te laten zien als beton, is niet helder. Dit sluit weliswaar aan bij de tekst, maar heeft niets met het onderwerp van doen. Een levendigere en meer kleurrijke ondergrond had beter gepast in de compositie. De vlinders zijn strak afgewerkt, bevatten goed knipwerk en zitten beter in de kleuren. Dit zorgt na openen voor een aardig vooraanzicht. Dit is echter ook de enige interessante zijde van de wagen. Aan de zijkanten en achterzijde trekt het vele groen en de pontificaal in het zicht hangende constructie in negatieve zin de aandacht en zijn derhalve storend. Dit geldt ook voor plekken waar de bananenbladeren loshangen of gescheurd zijn, waardoor nog meer constructie zichtbaar wordt.

JURLID LAURENS VERSPUIJ

Het tijgergezicht op de vleugels van de vlinders is mooi siertikwerk. Helaas verzoop dit mooie siertikwerk in de enorme bodem die het kennelijk nodig had om deze paar vlinders te dragen. Jammer was ook dat de constructie zichtbaar was. Bloemen waren te klein en overtuigde daarom niet. De verhouding bloem – vlinder is zoek.

Vlinders, in welke vorm dan ook is een thema dat vaker op corso's terugkeert. Voor mij was het geen originele wagen. De wagen toonde te weinig en kon duidelijk niet meekomen met het hoge niveau van de andere wagens.

JURLID AD DE BRUIN

Vooraanzicht van de wagen met de vlinders open is een plaatje om naar te kijken.

Maar als je verder kijkt, zie je toch wel een statisch totaalbeeld, waarbij constructie wel erg recht/ onnatuurlijk in het zicht aanwezig is. Ook de onderbouw is te groot en te hoekig aanwezig. Jammer dat de staanders van de klapprozen op het beton staan. Het zou beter geweest zijn als beton echt gebroken beton geweest zou zijn en staanders hieruit zouden zijn gegroeid. Waarom ondergrond bloemen gespoten? Groen blad was mooi aan de staanders, maar wel slordig aangebracht.

STARTNUMMER 6 – **FULNAHO** – SHARK

KLASSERING – 9^E PLAATS – 139,2 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Een grote stille vorm, een fossiel uit de diepzee, mysterieus zoals het geluid.

De vorm leende zich voor nog meer openheid, voor meer een transparante doorkijk zodat je in de vis kunt kijken, dan spreekt de vis meer tot de verbeelding en komt meer tot leven. Ik miste de verfijning van details zoals golfbeweging en zeewier.

JURLID MARK HEREIJGERS

Een wagen die ontzettend veel verwachtingen opwekt. Niet eens in het aanblik, maar vooral zelf opwekt in de begeleidende tekst. Dit wordt aangezet in de dreigende sfeer en de vormgeving die ruimte voor die suggestie laat. Maar daar blijft het vervolgens ook bij.

De intentie van de vormgeving en compositie zijn interessant te noemen. In een consequente vormtaal zijn de haai en zijn ondergrond opgebouwd. Op bedachte plaatsen bieden zij ruimte voor spannende doorzichten en versterken zij de suggestie dat de haai van binnenuit werkelijk gaat 'leven'. De dreiging, ook in de uitdrukking van de haai, is zeker aanwezig. Dit wordt versterkt door de schuinstand van het beeld, waardoor het publiek zich aangevallen voelt. Ook de inkleuring is doordacht, ingetogen en samenhangend.

Maar verder dan een verzorgd beeld komt het ontwerp helaas niet. Waar de begeleidende tekst rept over licht en ademing door de kieuwen, daar wordt niets van dit alles waargemaakt. De vraag wordt gesteld of het tot leven komen van de haai verbeelding is. Het creëren van verbeelding en

vraagtekens is een interessant thema. Maar dat vervolgens op die vraag een onbevredigend antwoord wordt gegeven, was niet de verwachting. Het ergste is dat niet eens die verbeelding wordt gevoeld. Het beeld is statisch en blijft statisch. Terwijl het zo in de lijn der verwachting ligt dat de haai subtiel tekenen van leven gaat geven. Is dit bewust? Een bal voor open doel expres naast schieten? Wat overblijft is een ingetogen beeld. Maar zonder de ingeloste verwachting valt plots op dat de vormgeving net te weinig uitgesproken is, de haai net iets te fors verbinding vindt met de ondergrond en als geheel te weinig beweging en dynamiek in zich heeft. Als puur stilstand beeld biedt het dan toch net te weinig verfijning om het hele thema te kunnen dragen. De wagen laat verwarring na, iets waar het op uit lijkt te zijn. Alleen spijtig dat deze verwarring gaat over het niet inlossen van de gewekte suggestie, in plaats van verwarring door middel van een werkelijke suggesties.

JURLID RUDI PIERIK

Groep Fulnaho heeft een gigantische haai uitgebeeld, waarbij de titel overeenkomt met het onderwerp. Je zou zeggen, het is wat het is en uitleg idee kan niet meer verkeerd. Echter, na het lezen van het tekstje in het programmaboek, had ik een ander verwachtingspatroon dan hetgeen ik voorgeschied heb gekregen. Ik hoopte namelijk op een fossiel met méér levenstekens (meer bewegingen / meer 'stromend bloed'). Uiteindelijk vallen die effecten tijdens het middagcorso minimaal op, waardoor het verhaal niet volledig tot uiting komt. Met andere woorden, wees altijd bedacht op hetgeen je belooft aan je publiek om een eventuele teleurstelling te voorkomen. De haai is goed gepositioneerd en staat door de heldere tweedeling duidelijk in de picture (water onder / haai boven). Door de vis iets met de neus naar beneden te laten zwemmen komt deze fraai recht op je af. De lijnvoering van de opengewerkte haai is strak en vloeiend uitgevoerd, hetgeen het dier de gewenste snelheid geeft. Het water is interessant geworden door verschillende stromingen weer te geven. Het alternatieve materiaal oogt hierin wel ietwat rommelig. De keuze voor donkere kleuren is in de basis prima om een duistere sfeer te creëren. Probeer met enkele licht accenten op de belangrijke punten wel vorm te behouden. Soms zie je nu bij het aanrijden niet meer dan een silhouet of een zwarte vlek. Muziek ondersteunt de sfeer prima.

JURLID ROB RIBBERS

Het verhaal belooft een haai die tot leven komt. Die belofte wordt niet waargemaakt. Een wagen met dit onderwerp en een dergelijke tekst schreeuwt uiteraard om beweging. Met simpele bewegingen van de bek en staart zou dit effect al bereikt zijn. Nu mist de compositie expressie. Stilistisch is de haai op zichzelf wel gelukt, al slinkt het achterlijf wel erg abrupt af richting de staart. Het afwerkniveau en kleurgebruik zijn ook goed en consequent, al had het kleurgebruik spannender gekund. Mooi is het toegepaste alternatief van schelpen voor het titelbord. De haaienkop uit hout had echter ook prima in bloemen uitgevoerd kunnen worden.

JURLID LAURENS VERSPUIJ

Een strak getikte wagen. Haai was mooi uitgesneden. Toch miste de wagen spanning. Beweging zou hier duidelijk een toegevoegde waarde hebben gehad. Er wordt veel suspense opgebouwd, maar er volgt niks. De wagen moet het van de voorkant hebben, achter zie je te weinig. De spanningsboog wordt niet vastgehouden. Afwerking van de wagen is dik in orde.

JURLID AD DE BRUIN

Omschrijving, schept heel veel verwachtingen, die in de praktijk helaas niet te zien waren. Geen oplichtende aderen, geen zuurstof dat door zijn kieuwen stroomt. Wel mooi opengewerkte vorm. Onderbouw was groot en te nadrukkelijk aanwezig. Mos mooie toevoeging summier, maar had veel en veel meer op gemogen. Toch even een opmerking over de afwerking aan de onderkant (heb ik niet meegenomen in de jurering, maar wil het toch graag even kwijt) Zwarte stof aan de onderkant was niet passend bij totaalbeeld, ander passend natuurlijk materiaal zou beter geweest zijn.

STARTNUMMER 7 – NAMELESS – NOOIT MEER TERUG

KLASSERING – 6^E PLAATS – 159,0 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Een aangrijpende aankomst. Een persoon draagt een Mariabeeld, symbool van moeder aarde, van het geloof, van huis en haard verlaten. De hele wagen in zijn vorm drukte het drama uit van de ontruiming in 1859. De gezichten, de droevige expressie en gelatenheid in hun houding; prachtig gedaan met ook nog een serene kleurschakering. Zeer mooi!

Een wagen waar iedereen in de straat even stil van werd. Een mooi onderwerp met geschiedenis dat nog steeds actueel is.

JURLID MARK HEREIJGERS

‘Nooit meer terug’ is ontegenzeggelijk gericht op emotie. Noodgedwongen huis en haard verlaten, enkel je geloof meedragend. Een emotie ten tijde van de ontruiming van Schokland, maar feitelijk een emotie van alle tijden, denkend aan hedendaagse vluchtelingenstromen. Het is ontegenzeggelijk dat deze emotie overgebracht wordt op het publiek.

Dit is met name te danken aan de figuratie. Geen enkele figurant uitgezonderd, allemaal zitten ze in hun rol en betrekken ze het publiek actief bij hun tocht, noodgedwongen naar een nieuw onderkomen. Dit is een interactie die we kennen van Vollenhovense wagens uit het verleden. En ook in dit geval grijpt hij aan.

Spijtig dat deze emotie geen sterk vervolg krijgt in de wagen. De compositie van de wagen wordt gevormd door 2 ‘verhaallijnen’. De grote mensfiguren zijn op diverse plaatsen ingesneden om ruimte

te maken voor een opgaande beweging aan schepen, vertrekkend vanuit het dorp in wegløpend perspectief.

Hoewel er veel waardering is voor de poging tot een doordacht samengaan van deze 2 verhalen in het beeld, komt het niet volledig uit de verf. Het zit elkaar zelfs een beetje in de weg. Door de uitsnedes verliezen de mensfiguren wat aan kracht. Maar meer nog zitten deze mensfiguren het perspectief wat in de weg. Vanuit bepaalde zichtpunten voelt het vervreemdend hoe de schepen zich langs en door de mensfiguren bewegen. Het smelt te veel samen, waardoor beide aan kracht verliezen in plaats van complementair te zijn.

In de vormgeving missen de mensfiguren wat aan zeggingskracht. Het voelt wat houterig en statisch. Met name de moederfiguur lijdt hieronder. Daar lopen gezicht en hoofddekkel helemaal samen en ontstaat het idee dat dit niet lijkt te kloppen. Door middel van de zwaarder aangezette inkleuring is getracht de gezichtsuitdrukkingen te versterken. Dit komt echter nooit helemaal tot leven, zeker niet in relatie tot de emotie die de figuranten wel over weten te brengen.

De intentie van de wagen wordt gevoeld. En ik kan me voorstellen dat deze – zeker bij lokale bezoekers – ook daadwerkelijk weet te raken. Echter objectief kijkend naar het geheel als corsowagen komt deze toch net wat te kort. De gedachten gaan terug naar de wagen ‘Herinneringen aan de Zuiderzee’ uit 2011, die feitelijk op een soortgelijke, lokaal gestoelde emotie zat. Echter waar dat ontwerp als wagen in al z’n facetten wist te overtuigen, daar laat ‘Nooit meer terug’ het na echt te bevangen en goed te zijn voor een hoge klassering.

JURLID RUDI PIERIK

Een groep Schokkers loopt met de wanhoop in hun ogen door de straten van Vollenhove op zoek naar een nieuw onderkomen. De lichaamstaal van de mannen en vrouwen spreekt boekdelen en het verhaal komt prima tot uiting (ook voor mensen van buiten de provincie). De ‘snijdende’ muziek is een absolute meerwaarde voor de creatie en gaat door merg en been. Alle mannen en vrouwen zitten goed in hun rol, maar af en toe kunnen ze de verleiding niet weerstaan om een grapje te plaatsen. Allicht begrijpelijk, maar niet om in de juiste emotie te blijven hangen.

Op de corsowagen is enorm veel te zien, doordat verschillende verhaallijnen door elkaar lopen. De ontruiming is knap in één beeld gevangen, maar wees je er ook bewust van dat mensen tijdens de optocht slechts beperkt de tijd hebben om te kijken en de wagen tot zich te nemen.

Je voelt de pijn bij met name de mannelijke hoofdpersonen op de corsowagen, door hun geleefde grimas en de ingevallen gezichten. De ogen van het meisje aan de achterzijde vallen enigszins negatief op omdat deze minder fraai ingesloten zijn door de oogleden, waardoor het materiaal (papier) te veel de nadruk krijgt.

De sombere kleurkeuze van de kleding is goed consequent doorgevoerd. Het komt de sfeer ten goede en plaatst de creatie in het juiste tijdsperspectief. Het gekozen alternatieve materiaal, de houten planken, vallen daarentegen uit de toom en hadden een oudere ‘look’ mogen hebben. De wagen is verder met goed oog voor detail afgewerkt.

JURLID ROB RIBBERS

In de straat komt een stoet aangelopen die wanhoop, armoede en misère uitstraalt, waarmee overtuigend het ‘exodus’ verhaal ingeleid wordt. De figuranten zitten goed in hun rol en betrekken zowel publiek als omgeving erbij. Dezelfde uitstraling hebben de gedaantes op de wagen ook met hun holle blik en uitgeholde ziel, gedramatiseerd met de muziek. De totale compositie oogt echter wel erg vol.

Vele details zijn verwerkt in de wagen, die op zichzelf mooi zijn maar die de leesbaarheid van de wagen wel wat complex maken. Less is dan vaak more. De wagen is strak afgewerkt en zit goed in de kleuren. Qua vormgeving valt op dat de handen wel erg iel uitgevoerd zijn en ook de verhouding handpalm versus vingers is uit balans. De houten damwand/meerpalen als alternatief passen goed in het ontwerp, echter bij mijn weten hadden ze in 1859 nog geen RVS schroeven...

JURLID LAURENS VERSPUIJ

Prachtig vooraanzicht van de wagen, het gedragen Mariabeeld. Het exodusthema is er vaker geweest, wat het toch origineel maakt is de lokale invulling van dat thema. De gezichten zijn verwrongen van het verdriet. Ogen van het achterste meisje waren niet beplakt, dat mag natuurlijk... maar het gaf in dit geval een rare gezichtsuitdrukking. De steigerplanken vond ik een vreemd element in het geheel. De zeilboten daarentegen waren sfeervol en origineel verwerkt door de figuren heen. De kringen water rondom de figuren hadden beter uitgewerkt kunnen worden. De verschillende kanten (figuren aan rechts, kaart en horizon aan linkerkant) geven de wagen veel bekijks.

JURLID AD DE BRUIN

Een onderwerp, wat alleen in corso Vollenhove het best tot zijn recht komt.

Mooie schuin oplopende opbouw, waarbij op heel veel plaatsen de kunst van het weglaten goed is toegepast. Mooie compositie van de scheepjes, hebben snelheid.

Gezichten van de figuren op de wagen, echt oud weergegeven, jammer dat de handen aan de bovenkant te plat waren en de vingers te rond en niet oud waren. Ook aanhechting van de hand aan de arm had beter gekund.

Het meest storende waren toch wel de veel te nieuwe planken. Idee van planken past best in totaalbeeld, maar gebruik dan echt oude versleten planken en zeker geen nieuwe. Deed echt afbreuk aan totaalbeeld. Figuranten hadden daarentegen wel oude spullen bij zich.

STARTNUMMER 8 – VENOMENAAL – KAPPEN!

KLASSERING – 3^E PLAATS – 173,3 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Wanhopig, dramatisch kijkt de gorilla in de verte; waar moet hij heen? Hij heeft geen oerbos meer! Uitmuntend weergegeven met zwart en groen. Een zwaarmoedige blik van het dier, wat je meteen aangrijpt. Gedurfd van vorm, strak gezaagd en zo ook het bos wat finaal en drastisch wordt verslonden door kettingzagen en meedogenloos open slijt. Prachtig dat aangrijpende opengaan, schitterend! Goed van kleur.

JURLID MARK HEREIJGERS

Wat biedt 'Kappen!' een ervaring! Een ervaring die zich manifesteert in vele lagen. Direct en indirect is hout het thema dat zich – steeds op een andere wijze – herhaalt. En in alle deze lagen is het gevoel van hout zo consequent doorgevoerd. Erg sterk en doordacht. Feitelijk is de gehele wagen één blok hout, waarbij het van lef getuigd de zijkanten consequent af te kappen. Ondanks dat behoudt de gorillakop al z'n zeggingskracht. Alsof deze gebeeldhouwd is uit het hout, maar toch leeft hij werkelijk en is zeer verfijnd en met een volmaakte kleurstelling uitgevoerd. De houtsnippers en mos combineren erg fraai met de overheersend zwarte dahlia's.

In het grote plaatje blijkt de kop de schors te zijn van de boomstam. De jaarringen zorgen mede door hun heldere inkleuring (die prachtig samengaan met de bronzen dahlia's) voor een duidelijke

richting. Terwijl binnen deze vlakken geleding heeft plaatsgevonden om ook sierafbeeldingen van bossen te verwerken. Weer een extra laag die verwijst naar het thema en toegevoegd is in het beeld! Maar dan moet het slotstuk nog komen. Met de dreiging van het kappen wordt de gehele wagen plots in drie stukken gezaagd. Wat een treffend effect! Op het moment dat de kettingzagen aan de oppervlakte komen en de wagen langzaam uit drie delen gaat bestaan, is deze wagen ongeëvenaard. Onder de geur van de benzine uit de kettingzagen ontstaat er een ongelooflijk interessant beeld in de straten! Langzaam wordt de gehele wagen ontzet en ontstaan er gapende gaten in het eens zo mooie bos, in de eens zo zorgvuldig gegroeide boomstam en de eens zo onbedreigde gorilla. Echt een briljante vertaling van een – in mijn ogen – nog steeds meer dan actueel thema! Dit beeld en deze beleving is méér dan voldoende en meer dan overtuigend. Daar zijn geen protesterende figuranten meer voor nodig en deze doen feitelijk zelfs wat afbreuk daaraan. De boodschap, de weerslag van de ontbossing, wordt juist het meest aangrijpend verbeeld door enkel de wagen.

Maar bovenal complimenten voor de intelligente, gelaagde vertaling in een nagenoeg perfecte corsowagen. Torenhoog persoonlijke favoriet, niet alleen binnen deze optocht, maar zelfs landelijk!

JURLID RUDI PIERIK

Allereerst mijn complimenten voor het ontwerp. Groep Venomenaar is er namelijk in geslaagd om naast een mooi beeld ook een duidelijke boodschap te verkondigen. Let wel, zonder dat het één ten koste gaat van het ander en dat is niet altijd even makkelijk.

In de optocht komt een enorm donker gevaarte de hoek om. Het eerste wat me opvalt zijn de witte tanden en de platte zijkanen. Het is jammer dat ik niet direct gegrepen wordt door de ogen van de gorilla, want dit had eenvoudig gekund door het inbrengen van iets meer licht. Zodra je zijn blik te pakken hebt wordt de wanhoop bij het dier goed zichtbaar door het onrustig heen en weer bewegen van de ogen, goed gedaan. De beweging van de mond komt ietwat eenvoudig over en loopt niet synchroon met het geluid.

De platte zijkanen van de creatie zijn slim en effectief gebruikt om het verhaal te vertellen. Een tekening van het woud, inclusief dieren en zware machines bestaat slechts uit contouren waardoor de achtergrond overzichtelijk is, leesbaar blijft en diepte krijgt. De doorsneden van het hout benadrukken de kap en de figuranten hebben hun net afgewerkte podium.

De figuranten zagen het landschap letterlijk in stukken. Een mooie toevoeging aan het idee, maar zorg ervoor dat iedereen in het publiek dit meekrijgt. Tot tweemaal toe heb ik het open gaan van de wagen (bijna) gemist. Met als gevolg toch wel een kleine deceptie.

De wagen wordt afgesloten met demonstranten, die duidelijk hun boodschap laten zien en horen aan de mensen met de motorzaag op de wagen. Hierdoor trekt de groep enigszins aan je voorbij en had ook interactie met het publiek meer indruk gemaakt.

JURLID ROB RIBBERS

In eerste aanblik trekt de rechthoekig uitgevoerde kop van de gorilla uiteraard de aandacht. Daarbij lijkt de vormgeving in eerste instantie niet goed gelukt. In het grotere plaatje blijkt deze uitvoering juist een bewuste keuze aangezien de gorillakop versmolten is met het blok hout. Daarmee komt de gedachte achter het idee juist tot uiting. De (te) donkere kleurkeuze ondersteund door de gekozen vorm maakt echter dat de voorzijde ondanks de omvang niet erg imponeert. De ogen zijn ook (te) donker uitgevoerd, waardoor deze niet knallen in het nog donkerder uitgewerkte aangezicht. De aanwezigheid van een stuk overbodige ondergrond voor de kop is ronduit storend.

De zijkanten en achterzijde zijn beter qua kleuren. Het opengaan van de zijkanten is verrassend, maar valt in de binnenstad ietwat in het niet, door de geringe afstand van het publiek en bebouwing. Elders in de optocht zal het effect waarschijnlijk beter overkomen (rotonde). Aangezien het opengaan een verrassing is, is de aanwezigheid van de figuranten dat ook. De motorzagen en benzinelucht passen bij in het ontwerp en zijn dus goede toevoegingen. Overall afwerking is prima.

JURLID LAURENS VERSPUIJ

Geblokte opening van de wagen. De voorkant staat in vormgeving haaks op de wagen. De bewegende ogen van de gorilla werkte erg goed. Siertikwerk op zijkant (bomen) is prachtig detail. Het duurde wat lang voordat de wagen open en dicht was geschoven. Hierdoor was niet voor iedereen in het publiek de 'hele' wagen zichtbaar en kreeg de wagen wat te massiefs. Binnenkant was keurig afgewerkt met bloemen, maar wel wat saai. Figuranten hadden natuurlijk een echte functie, dus van toegevoegde waarde. De verbinding van het protest van de figuranten achter de wagen, met de rest van de wagen was beperkt.

JURLID AD DE BRUIN

Fantastisch indrukwekkend en dan ook nog een actuele boodschap mee willen geven. Uitwerking titelbordje aan de voorkant zegt al genoeg.

Indrukwekkende sprekende voorkant, met lijnenspel in kleur en andere materialen. Strakke afkadering aan de zijkant. Zijkanten supermooi uitgevoerd in lijnen en kleuren en dan de grote verrassing van de grote bewegingen, zelden gezien op een corsowagen. Ingeleid door mooi spel van figuratie op de wagen. Of de groep achter de wagen echt nodig was, had ik mijn twijfels over. Beeld en boodschap was al zo sterk van zichzelf.

Alles bij elkaar een topper!!!!!!

STARTNUMMER 9 – STARK WARK – ALERT

KLASSERING – 1^E PLAATS – 179,6 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Een prachtig dier. Je voelde door de zachte dahliahuid bijna zijn adem zuchten. Het constante alert zijn is het overleven, een dier met een kloppend hart; alles onder controle tijdens het sappig drinken. Bewust ook, ondanks de stilte van een boeddhistische tempel, waar ieder moment mogelijk ook gevaar dreigt. Een prachtig, zorgvuldig uitgewerkt geheel, krachtig in zijn vorm en speciaal in zijn kleurschakering. Echter de oplossing van de verbinding van de beweging in de hals en nek was in de beweging storend en kwam houderig over. Het subtiele beeld wordt hierdoor verstoord. Komt robotachtig over. Dan is de betovering weg. Ik mis ook het tongetje bij het drinken en het bewegen van de ogen.

JURLID MARK HEREIJGERS

Majestueus en gracieus. Wat een elegante en wat een indruk laat 'Alert' direct achter. Het is ontegenzeggelijk wat de wagen wil zeggen, 'what you see, is what you get'. Maar dan krijg je ook echt iets! In de straten pakt de wagen volledig z'n ruimte, maakt indruk door z'n omvang en 'vult' het straatbeeld.

De panter is zeer goed vormgegeven, voorzien van een heldere, fijne inkleuring en beweegt magnifiek. Daardoor maakt hij contact, ondanks dat hij in z'n eigen wereld zit. In het voorbijgaan wordt de sterke compositie van de wagen zichtbaar. De schuine lijn van de tempel biedt een

platform voor het dier. De tempel is zorgvuldig en strak voorzien van bloemen, waardoor een mooi contrast ontstaat tussen de sierlijke panter en het rigide bouwwerk.

Mooi is hoe de beelden in kleur en vorm zorgen voor een goede onderbreking en verfijning van het totaalbeeld, maar tegelijk ook de samenhang van het totale beeld. Zonder uitzondering zijn ze alle 3 met bijzonder veel aandacht en vakmanschap gemaakt. De wortels voorzien van boomschors en het mos op de stenen maken – in combinatie met het geluid – de oerwoudsfeer compleet. Je waant je, net als de panter, eenzaam in het benauwde bos. Maar of dat werkelijk zo is...

JURLID RUDI PIERIK

Een indrukwekkende panter is op haar hoede tijdens het drinken langs de waterkant. Een eenvoudig te consumeren beeld, voor alle mensen langs de kant van de weg. De natuurlijke bewegingen van het roofdier zijn een absolute lust voor het oog en het onderstreept helemaal de titel. Alleen jammer dat er geen tong zichtbaar is bij het drinken.

Bij het aanrijden ben ik direct enthousiast over de groene ogen, deze zijn katachtig mooi! De neus komt daarentegen ietwat plat en housterig over. Het lichaam is fraai en straalt kracht uit. De naad tussen lichaam en kop, ondanks noodzakelijk(?), springt wel hinderlijk in het oog.

De keuze voor een boeddhistische tempel als ondergrond van de panter is slim. Op deze manier zorg je ervoor dat de zij- en achterkant ook voldoende interessant zijn om naar te kijken. Het mos als aanslag op de stenen is goed doorgezet, namelijk consequent en niet te weinig, en suggereert prima dat de ruïne er al een tijdje staat. De boomschors zorgt voor het gewenste natuurlijke element. Beide alternatieven zijn hierbij netjes aangebracht.

Kleine kanttekening: bij de waardering van de algehele indruk wordt tenslotte ook rekening gehouden met de mobiliteit van de wagen. Een wagen moet het parcours goed kunnen rijden zonder haperingen en oponthoud te veroorzaken. In de eerste ronde had de wagen al problemen met het nemen van de bochten. Probeer het publiek niet onnodig lang te laten wachten.

JURLID ROB RIBBERS

Een zeer treffende compositie. Het vooraanzicht overdondert gelijk door de natuurgetrouwe uitbeelding, beweging en expressie. Er ontstaat direct interactie met het publiek, mede door de prachtige uitgewerkte ogen. De houding en beweging sluiten ook goed aan bij de titel. Het kleurgebruik is strak en consequent doorgevoerd, waarbij de tempel neutraler van kleur is en dus alle aandacht uitgaat naar de panter. De toegepaste alternatieven op de tempel geven zijn ook goed gekozen en doen door de overwoekering geloven dat de ruïne in de jungle staat. Enige verbeterpunt zou wellicht kunnen zijn dat de anatomie niet overal 100% is. De snuit is in zijaanzicht ietwat kort en de vormgeving van de achterbenen, met name rond de gewrichten, had beter gekund. Niet dat dat afdoet aan de kwaliteit van de wagen. Het blijft een topwagen!

JURLID LAURENS VERSPUIJ

Prachtige opening. Je kijkt de panter op de rug. Aan de ene kant heel lief als de panter water drinkt (wat heb ik een uitstekende tong gemist), aan de andere kant zeer dreigend richting publiek als de panter op wilt springen. De beweging van de kop is daarbij zeer belangrijk. En het werkte... het publiek reageerde zichtbaar op de emotie die het opriep. De rug van de panter gaf de wagen een mooie lijn omhoog.

Het thema is traditioneel, maar wel perfect uitgevoerd. Dit komt bijvoorbeeld tot uiting aan de achterkant van de wagen. Prachtig olifantenbeeld. Als toetje nog een bewegende staart. Het maakte de wagen helemaal af. Alternatief materiaal aan de zijkant werkte goed. Versterkte het jungle-idee.

JURLID AD DE BRUIN

Stark Wark

Dat is de naam van de winnaar van de groep van het corso Vollenhove 2018.

Maar is ook de beleving van de top van het corso Vollenhove 2018.

Het was dringen aan de top, groepen hebben uitsteken hun best gedaan om ieder hun eigen idee tot in de puntjes uit te werken. En daar zijn ze bijzonder goed in geslaagd. Het was weer genieten van zoveel pracht en praal.

En indrukwekkende enorme panter, in een mooie sluiphouding. Mooie beweging van de kop, wel jammer dat de ogen niet meebewogen. Als dat wel gebeurd zou zijn, had de panter nog veel meer contact met het publiek kunnen maken. En zijn titel 'Alert' nog meer eer aan kunnen doen. Vorm en materiaalgebruik neus vreemd. Kleurgebruik panter fantastisch. Wortels van stronken beplakken met boomschors was echt top. Of dit vooraf bedacht was of een alternatief voor te weinig bloemen weet ik niet, maar was fantastisch en had in bloemen nooit beter kunnen zijn, ook gebruik mos was echt een toegevoegde waarde.

En sterk stukje werk van Stark Wark!

STARTNUMMER 10 – FATAL ATTRACTION – GEKIELHAALD

KLASSERING – 4^E PLAATS – 170,1 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Een prachtige duik, subtiele vorm, wat door het water wordt bepaald. Zonder technische beweging een vorm bewegelijk maken. Dat was duidelijk te zien in het voorbijrijden, in de achterkant was de beweging zeer fraai weergegeven. De spanning in zijn gezicht met krachtige ogen gericht op zijn opdracht en 'ga ik het redden' zeer goed weergegeven. Het publiek leefde met hem mee. Een mooie compositie, overzichtelijk als eenheid.

JURLID MARK HEREIJGERS

Zonder pardon in het water gegooid worden, terwijl je maar moet zien of je – happend naar adem – levend de andere kant van de boot weet te halen. 'Gekielhaald' maakt het zichzelf niet makkelijk. Om deze paniek en overlevingsdrang te verbeelden, vraagt erg veel.

De compositie is wat ongewoon, maar wel verklaarbaar vanuit het thema. De ronding van het schip is dominant, bepaalt de beweging van de wagen en drukt de hoofdpersoon naar beneden. Vooral het zijaanzicht laat een mooie, vloeiende beweging van de persoon zien. De anatomie komt zorgvuldig over en wordt versterkt door de knappe inkleuring. Even komt de herinnering naar 'Slot-act' (een ontwerp van buurtschap Laer-Akkermolen, 2009 in Zundert) bovendrijven. Het thema, in combinatie met de inkleuring en sloten vertonen wel veel gelijkenissen. Aan de andere kant, het staat er wel, en dat is in zichzelf zeker niet eenvoudig.

Of het ontwerp écht aangrijpt, komt vooral naar voren in het overbrengen van emotie. Dat blijkt ook precies de tekortkoming van deze wagen te zijn. Want hoewel er ontzettend veel waardering is voor de anatomie, inkleuring, verfijning en richting in het beeld blijft de emotie uit. De gezichtsuitdrukking van de hoofdpersoon is daarvoor bijvoorbeeld te neutraal. De situatie waarin hij zich bevindt, komt daardoor over als een bewuste keuze in plaats van een strijd op leven en dood. Ook de luchtbellen, haar en kleding zijn allemaal net iets te netjes. Je mist de worsteling. Al helemaal aan de rugzijde, waar de sporadische belletjes totaal geen uiting geven aan een onderwater worsteling.

Ik begrijp dat beweging verwennerij is en bij zo'n moeilijk beeld, een meer dan extra uitdaging. Maar het had de wagen wel verder kunnen helpen. Al moet ik daarbij direct aangeven dat in de uiting van het stilstaande beeld de grootste winst te behalen was.

JURLID RUDI PIERIK

Een meterslange zeevaarder wordt aan een metalen ketting onder de kiel van een schip door getrokken. De luchtbellen uit de neus van de man, zijn lichaamshouding, de stand van de ketting en de plooiën in de kleding zorgen voor de gewenste snelheid en voorkomen knap een statisch plaatje. De ogen van de bebaarde man zijn groot en subtiel zwart omljnd. Dit in combinatie met het moeilijk kijken (rimpels in het voorhoofd) geven hem de gewenste angstige uitstraling. De stand van de ogen is echter nog niet helemaal optimaal, aangezien hij ook een beetje loent.

Op afstand is de zwarte kiel van het schip (te) prominent aanwezig. Bij het naderen van de wagen blijkt de onderkant subtiel verfraaid te zijn met aanslag. Een goede toevoeging, die aanwezig is, maar niet onnodig de aandacht opeist. Op het moment dat de creatie volledig naast je staat werkt de gigantische bodem optimaal. Je krijgt het gevoel dat de 'piraat' er écht onder door moet en het werkt hiermee benauwend/gesloten ruimte. Prima alternatief gebruik! Ik bedoel hiermee de materiaalkeuzes, het aanbrenge, als ook de keuze van onderdelen. Klein detail: enkele halve luchtbellen sluiten niet aan op de wagen (kieren) dit verkleint dan de geloofwaardigheid.

JURLID ROB RIBBERS

Een gaaf idee met veel potentie. De scene zoals gekozen is goed, maar de compositie is in vooraanzicht ietwat uit balans. In het vooraanzicht trekt de donkere binnenzijde van het schip teveel de aandacht, terwijl deze bij de gekielhaalde man zou moeten liggen. De man is overall goed vormgegeven. Wel zijn de vingers ietwat iel, de enkels wat dik en lijken de voeten wat lang. Dit is echter als zodanig niet storend.

Het kleurgebruik voor de man is goed. Voor het schip is de inkleuring wat te egaal. Wel is door de houding van de man de buikzijde interessanter dan de rugzijde. Het gebruikt van de alternatieven (bellen, ketting, touw en wier) is goed toegepast. Echter opvallend is wel dat de hangsloten van de boeien in verhouding veel te klein zijn.

Goed herkenbaar is de kiel van het schip. Minder herkenbaar is de ademnood van de man. Deze lijkt zich nog redelijk comfortabel te voelen terwijl het verhaal anders suggereert. Deze expressie komt dus niet geheel uit de verf. Niettemin een goede wagen.

JURLID LAURENS VERSPUIJ

De gekielhaalde figuur is prachtig uitgewerkt, de stofuitdrukking is prima... ook de reactie op zijn gezicht. De figuur komt ook los van de bodem en dat ik knap. Waar ik wel lang naar heb zitten kijken (en hoe langer je naar de wagen keek, hoe zichtbaarder het werd) is werking van de onderkant van het schip. Voor mij bleef dit te abstract, zelfs de zeepokken loste dat probleem niet op. Daarmee had het thema van de wagen ook die van een boeienkoning kunnen zijn... ook mooi natuurlijk, maar uiteindelijk niet wat de wagen wilden uitbeelden.

JURLID AD DE BRUIN

Onder een passend afkadering hangt een haast anatomisch perfecte man, die zelf zijn adem nog inhoudt. Ook achterkant van de wagen was heel mooi om naar te kijken. Wel jammer dat we er geen vorm van paniek te zien is, ik wil losbreken etc. Beeld is te statisch. Gemis van de wegende handen/vingers, spartelende benen etc. Ook onderstel had wel iets mee gedaan kunnen worden, vorm etc.

STARTNUMMER 11 – GENIAAL – MIJN MOMENT

KLASSERING – 10^E PLAATS – 128,1 PUNTEN

JURLID HARRY VAN DEN BROEK

Inderdaad, het was mijn moment. Beats door de straat, goede muziek voor de jeugd en de oude jongeren, heel gezellig. De aankomst met de pastoor op zijn kansel was vrolijk, maar ik mis de draaitafels in het beeld. Te iele kathedraal, die had best een fraaiere vorm mogen hebben met uitstraling. De voorkant deed het goed, maar de verdere vorm zwakte af, Het kerkorgel was een goede vondst, doch te zwaar uitgewerkt; de wagen reed wat log weg. Meer verfijning en kerkdetails zou mooi geweest zijn; denk aan de fraaie vorm van de gotiek.

JURLID MARK HEREIJGERS

Wat een feest! Iedere optocht heeft wagens als deze nodig en Vollenhove mag zich gelukkig prijzen met de energie en het enthousiasme die 'Mijn Moment' brengt! De DJ pakt daadwerkelijk zijn moment en is de stralende ster en aanjager voor de dansende menigte én het publiek. Maar eerlijk gezegd blijft het ook een beetje bij dit eigen moment. Helaas wordt de wagen, het ontwerp als geheel, nooit ONS (lees: in de zin van alle toeschouwers) moment. Want hoewel het feestje an sich aanjagend werkt, krijgt dit maar beperkt vervolg in de wagen zelf. De vooruitgestoken preekstoel biedt een podium aan de DJ, de gewelven vormen het decor. Maar de rest van de wagen voelt als bijzaak. Visueel heeft deze nauwelijks toegevoegde waarde en vindt marginaal aansluiting bij de figuratie aan de voorzijde.

Ik begrijp dat in de compositie, door middel van de schuinstand van de gewelven, gezocht is naar een spannend beeld dat aansluit bij de dynamiek van het feest, maar daarvoor blijft het te oppervlakkig. De architectonische elementen zijn te grof en te generiek vormgegeven en bevatten te weinig detail. Daarnaast drukt het orgel, dat op zijn beurt ook erg grof is, nagenoeg alle ruimte tussen de gewelven weg. Hierdoor ontbreekt de 'lucht' voor spannende doorzichten, waarin het overweldigende van een echte kerk echt naar voren zou komen. De inkleuring is hierbij relatief veilig en zorgt niet voor een extra dimensie van het beeld.

Het grootste manco is echter dat de wagen geen podium biedt aan de feestende menigte. Een wagen waarbij vorm, inkleuring en figuratie samen gaan, en dat vanuit iedere hoek het feest zou ademen, zou pas echt leiden tot een climax. Een climax waarbij alzijdig iedereen betrokken wordt bij hét moment!

JURLID RUDI PIERIK

Groep Geniaal brengt met de creatie 'Mijn Moment' een feest op de weg. In mijn ogen had dit tafereel nog iets uitbundiger mogen zijn. Mij bekreep het gevoel dat de rem er nog gedeeltelijk op zat. Tijdens het avondcorso is dit gevoel bevestigd, want toen ging iedereen helemaal los. Zowel de figuranten als ook het publiek! Dit was de intensiteit en interactie die deze wagen overdag ook eigenlijk nodig had.

De wagen wordt vooraf gegaan door een dansend publiek, gevolgd door de DJ in een kansel en afgesloten met een kathedraal. Het laatste gedeelte is in verhouding redelijk statisch en hier is niets meer te zien van de party. Op het moment dat je een aantal 'professionele' dansers en danseressen een podium had gegeven tussen de orgelpijpen om het publiek op te zwepen was de hele wagen tot leven gekomen i.p.v. alleen het voorste gedeelte.

De diagonale positionering van het kerkorgel is een prima keuze om een spannender beeld te krijgen. Het gebouw is naar boven toe goed open gewerkt om een speels effect te creëren. De orgelpijpen hadden verder netter afgewerkt mogen worden, deze ogen ietwat 'wollig'. Het houten gebint is daarentegen wel strak weergegeven.

Rook, licht en confetti waren goede toevoegingen aan de creatie. Het stuk waarbij de muziek overgaat in orgelgeluid versterkt het hele idee.

JURLID ROB RIBBERS

De figuranten en DJ slagen erin om een heuse feeststemming op de straat neer te zetten. Met de DJ booth op de kansel voor op de wagen sluit het verhaal goed aan bij de compositie. Dit maakt echter ook dat na het passeren van de voorkant het verhaal over is. De wagen wordt als het ware gedevalueerd tot podiumstuk. Het feit dat het om een gebouw gaat maakt het nog lastiger om leven in de wagen te krijgen.

Goed is daarin om de gotische bogen en orgelpijpen schuin te positioneren. Dat geeft in ieder geval een speelsere uitstraling. Het is echter wel een gemiste kans dat de ronde podia op de wagen niet benut worden om feestgangers op te positioneren. Dit had veel meer leven in de wagen gebracht. Het toepassen van hout voor de kozijnen is goed gekozen echter de afwerking van de naden laat hier en daar te wensen over. De kleur is enigszins veilig maar wel goed gekozen. De afwerking had echter wel wat netter en strakker gekund (te los geplakt en veel uitval).

JURYLID LAURENS VERSPUIJ

Straks afgewerkte wagen. Mooie combinatie van kerk en moderne muziek, De voorkant van de wagen was duidelijk het sterkst. Op de rest van de wagen gebeurde er te weinig. Aan de zijkant was de wagen te gesloten. Het was teveel alleen een podium en een DJ heeft weinig podium nodig. Wel een feestelijke afsluiting van de stoet. Zeer aansprekend voor jongeren. Kleurencombinatie (geel – wit) werkte goed.

Meer detailwerk in het gebouw zelf had de wagen goed gedaan, maar dan ook wel bij het feest moeten zijn betrokken.

JURYLID AD DE BRUIN

Een passend ontwerp bij deze jeugdige groep bouwers, die helemaal uit hun dak gingen voor de wagen, was een leuk feestje ervoor.

Wel een wagen die helemaal gericht was op de voorkant. Rest van de wagen was dan ook minder boeiend om naar te kijken. Jammer dat de orgelpijpen niet allemaal in dezelfde lijn stonden.

Kleurgebruik had krachtiger gemogen. Houten raam was echt een toevoeging, hadden er best meer mogen zijn.